

**Угода
між Урядом України та Урядом Сполученого Королівства
Великобританії і Північної Ірландії про сприяння і
взаємний захист інвестицій**

Дата підписання: 10.02.93

Дата набуття чинності: 10.02.93

Уряд України та Уряд Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії, що надалі іменуються як Договірні Сторони, бажаючи створити сприятливі умови для більших інвестицій інвесторами однієї Держави на території іншої Держави, визнаючи, що заохочення і взаємний захист, згідно з міжнародною угодою таких інвестицій, сприятиме стимулюванню індивідуальної ділової ініціативи, підвищуватиме добробут людей в обох Державах, погодилися у нижченаведеному:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

(а) "інвестиція" означає будь-який вид інвестицій, зроблених відповідно до чинного законодавства на території кожної із Договірних Сторін і, зокрема, хоча не винятково, включає:

(i) рухому і нерухому власність і будь-які інші майнові права, такі, як заставні, право утримання або забезпечення по позиці;

(ii) частки в акціонерному капіталі та зобов'язаннях компанії і будь-яка інша форма участі компанії;

(iii) право вимоги по грошових коштах або щодо виконання зобов'язань за контрактом, які мають фінансову цінність;

(iv) права інтелектуальної власності, технічні процеси, торгові марки, гудвіл і ноу-хау;

(v) комерційні концесії, надані згідно із законодавством або за контрактом, включаючи концесії на розвідування, розроблення, видобування або експлуатацію природних ресурсів.

Зміна форми, в якій активи вкладені, не впливає на їх характер як інвестицій і термін "інвестиція" включає всі інвестиції, зроблені як раніше, так і після дати набуття чинності цієї Угодою.

(б) "доходи" означає суми, одержані внаслідок інвестиції і, зокрема, хоча не винятково, включає прибуток, відсоток, приріст капіталу, дивіденди, роялті та плату за послуги;

(в) "інвестори" означає:

(1) відносно України:

(аа) фізичні особи, які мають свій статус громадян згідно законодавства України;

(бб) будь-яку організацію, засновану і визнану як юридичну особу правом України, такі як корпорації, фірми, асоціації, фундації або будь-які подібні організації, що мають на меті здійснювати економічну діяльність відповідно до законодавства України.

(2) відносно Сполученого Королівства:

(аа) фізичні особи, які мають свій статус підданих Сполученого Королівства згідно з чинним в Сполученому Королівстві законодавством, та

(бб) корпорації, фірми, асоціації, зареєстровані як корпорації або засновані згідно з чинним (у будь-якій частині Сполученого Королівства) законодавством або на будь-якій території, на яку поширюється ця Угода відповідно до положень Статті 12.

(г) "територія" означає:

(1) відносно України: територія під суверенітетом України та морські і підводні райони, над якими Україна здійснює відповідно до міжнародного права суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

(2) відносно Сполученого Королівства: Великобританія і Північна Ірландія, включаючи територіальне море і будь-який морський район, розташований за територіальним морем Сполученого Королівства відповідно до міжнародного права, як район, в якому Сполучене Королівство може здійснювати права щодо морського дна та підґрунтя і природних ресурсів, та будь-якої території, на яку поширюється ця Угода відповідно до умов Статті 12.

Стаття 2

Сприяння і захист інвестицій

(1) Кожна Договірна Сторона заохочуватиме і створюватиме сприятливі умови інвесторам іншої Договірної Сторони для вкладень капіталу на своїй території та, згідно зі своїм правом здійснювати повноваження, надані їй законодавством, прийматиме такий капітал.

(2) Інвестиції інвесторів кожної Договірної Сторони упродовж усього часу користуватимуться справедливим і рівноправним ставленням та отримуватимуть цілковитий захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони. Жодна з Договірних Сторін у будь-який спосіб не перешкоджатиме невмотивованими або дискримінаційними заходами управління, обслуговуванню, використанню, володінню та розпорядженню інвестиціями на її території інвесторами іншої Договірної Сторони. Кожна Договірна Сторона дотримуватиметься будь-якого зобов'язання, яке вона могла взяти стосовно інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Національний режим та положення щодо нації найбільшого сприяння

(1) Жодна з Договірних Сторін на своїй території не піддаватиме інвестиції або доходи інвесторів іншої Договірної Сторони режиму, що є менш сприятливим, ніж той, що вона надає інвестиціям або доходам своїх власних інвесторів, або інвестиціям чи доходам інвесторів будь-якої третьої Держави.

(2) Жодна з Договірних Сторін на своїй території не піддаватиме інвесторів іншої Договірної Сторони відносно їхнього управління, обслуговування, володіння або розпорядження своїми інвестиціями режиму, що є менш сприятливим, ніж той, що вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

(3) Для уникнення сумнівів, стверджується, що режим, обумовлений у пунктах (1) і (2), вказаних вище,

застосовуватиметься до положень Статей 1-11 цієї Угоди.

Стаття 4

Виключення

Положення цієї Угоди, що стосуються надання режиму, який не є менш сприятливий, ніж той, що надається інвесторам будь-якої з Договірних Сторін або будь-якої третьої Держави, не тлумачитимуться як такі, що зобов'язують одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які випливають з:

(а) будь-якого існуючого чи майбутнього митного союзу або подібної міжнародної угоди, стороною якої є чи може стати будь-яка з Договірних Сторін, або

(б) будь-якої міжнародної угоди чи домовленості, що стосується повністю або переважно оподаткування, чи будь-якого місцевого законодавчого акта, що стосується повністю або переважно оподаткування.

Стаття 5

Компенсація втрат

(1) Інвесторам Договірної Сторони, чії інвестиції на території іншої Договірної Сторони зазнають втрат внаслідок війни або збройного конфлікту, революції, національного надзвичайного стану, заколоту, повстання чи бунту на території останньої Договірної Сторони, надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, що стосується реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам чи інвесторам будь-якої третьої Держави. Платежі, що випливають з цього, будуть вільно переводитись.

(2) Без упередження щодо пункту (1) цієї Статті інвесторам однієї Договірної Сторони, на яких у будь-якій із зазначених ситуацій є посилання в цьому пункті, що зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони внаслідок:

(а) реквізиції їх майна її силами або владами, або

(б) руйнування їх майна її силами чи владами, яке не було спричинене бойовими діями або не вимагалось необхідністю ситуації, надаватиметься реституція або адекватна компенсація. Платежі, що випливають з цього, будуть вільно переводитись.

Стаття 6

Експропріація

(1) Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, які мають ефект, еквівалентний націоналізації чи експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, за виключенням тих випадків, коли це зроблено в суспільних інтересах, пов'язаних з внутрішніми потребами цієї Сторони на недискримінаційних засадах і супроводжується негайною та ефективною компенсацією. Така компенсація дорівнюватиме справжній ціні експропрійованих інвестицій відразу перед експропріацією або

перед тим, як про загрозу експропріації стало загальновідомо, залежно від того, що раніше включатиме відсотки за нормальною комерційною ставкою на дату платежу, робитиметься без затримки, буде ефективно здійснювана та вільно переводитись. Інвестор, що потерпів, матиме право згідно із законодавством Договірної Сторони, яка здійснює експропріацію, на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Сторони його випадку і на оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених у цьому пункті.

(2) Коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка зареєстрована як корпорація або заснована згідно з чинним законодавством у будь-якій частині своєї власної території і в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають власні частки, вона забезпечуватиме те, що положення пункту (1) цієї Статті застосовуватимуться у межах, необхідних, щоб гарантувати негайну, адекватну та ефективну компенсацію стосовно їх інвестицій тим інвесторам іншої Договірної Сторони, які є власниками цих часток.

Стаття 7

Репатріація інвестицій і доходів

Кожна Договірна Сторона стосовно інвестицій гарантуватиме інвесторам іншої Договірної Сторони необмежений переказ їхніх інвестицій і доходів. Перекази здійснюватимуться без затримки в конвертованій валюті, у якій капітал був первісно інвестований, або в будь-якій іншій конвертованій валюті, узгодженій між інвестором та відповідною Договірною Стороною. Доки не погоджено інше, перекази здійснюватимуться за обмінним курсом, що застосовується на дату переказу згідно з чинними положеннями щодо обміну.

Стаття 8

Вирішення Спорів між Інвестором та Державою, що приймає

(1) Спори між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною, що стосуються зобов'язань останньої згідно з цією Угодою відносно інвестиції попередніх, які не були вирішені дружельно, після періоду в три місяці з дня письмового повідомлення про позов будуть передані до міжнародного арбітражу, якщо зацікавлені інвестори так бажають.

(2) Коли спір передано до міжнародного арбітражу, зацікавлений у спорі інвестор Договірної Сторони може погодитися передати спір або до:

(а) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (беручи до уваги, де це придатно, положення Конвенції про вирішення інвестиційних спорів між державами і співвітчизниками інших держав (995_060), відкритої для підписання у Вашингтоні, Округ Колумбія, 18-го березня 1965 року, і Додаткові Правила для Використання Примирної, Арбітражної та Слідчої Процедур; або

(б) Арбітражного Суду Міжнародної Торговельної Палати; або

(в) міжнародного арбітра або ad hoc арбітражного суду, який повинен бути призначений за спеціальною угодою, або створений згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Міжнародного Торговельного Права (995_059).

Якщо після періоду у три місяці з дати письмового

повідомлення про позов між сторонами не досягнуто угоди щодо однієї з вищенаведених альтернативних процедур, спір на письмове прохання зацікавленого інвестора буде передано до арбітражу згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Міжнародного Торговельного Права (995_059), які надалі діятимуть. Сторони спору можуть письмово погодитись змінювати ці Правила.

Стаття 9

Спори між Договірними Сторонами

(1) Спори між Договірними Сторонами, що стосуються тлумачення або застосування цієї Угоди, повинні, якщо можливо, бути вирішені через дипломатичні канали.

(2) Якщо спір між Договірними Сторонами таким чином не може бути вирішений, його, на прохання будь-якої Договірної Сторони, буде передано до арбітражного суду.

(3) Такий арбітражний суд буде створений для кожного індивідуального випадку у такий спосіб. Через два місяці після отримання запиту щодо арбітражу кожна Договірна Сторона призначить одного члена арбітражу. Ці два члена арбітражу потім обирають громадянина третьої Держави, якого після ухвалення двома Договірними Сторонами мають призначити Головою арбітражу. Голову буде призначено протягом двох місяців з дати призначення двох інших членів.

(4) Якщо протягом періоду, вказаного у пункті (3) цієї Статті, необхідні призначення не будуть зроблені, будь-яка з Договірних Сторін може, за відсутності будь-якої іншої угоди, запросити Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити будь-які необхідні призначення. Якщо Президент є громадянином будь-якої з Договірних Сторін або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати згадані функції, буде запрошено Віце-Президента зробити необхідні призначення. Якщо Віце-Президент є громадянином будь-якої з Договірних Сторін або якщо інші причини також перешкоджають виконувати йому згадані функції, буде запрошено Члена Міжнародного Суду Справедливості, наступного за старшинством, який не є громадянином будь-якої з Договірних Сторін, щоб зробити необхідні призначення.

(5) Арбітражний суд прийматиме свої рішення більшістю голосів. Таке рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін. Кожна Договірна Сторона повинна нести витрати щодо свого власного члена арбітражу і свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати стосовно Голови і решту витрат нестимуть у рівних частках Договірні Сторони. Арбітраж може, однак, у своєму рішенні зазначити, що більшу частину витрат нестиме одна із двох Договірних Сторін, і це рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін. Арбітраж визначить свою власну процедуру.

Стаття 10

Суброгація

(1) Якщо одна Договірна Сторона або її призначений Посередник ("перша Договірна Сторона") здійснює платежі в порядку, наданому в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони ("інша Договірна Сторона"), інша Договірна Сторона визначатиме:

(а) передачу першій Договірній Стороні згідно із законодавством або юридичною угодою всіх прав і вимог сторони, якій надане відшкодування,

(б) що перша Договірна Сторона уповноважена здійснювати такі права і вимоги в порядку суброгації, такою ж мірою, як і сторона, якій надане відшкодування.

(2) Перша Договірна Сторона буде уповноважена за всіх обставин користуватись таким же режимом відносно:

(а) прав і вимог, одержуваних нею в порядку передачі прав і

(б) будь-яких платежів, отриманих внаслідок здійснення цих прав і вимог, що сторона, якій надане відшкодування, була уповноважена отримати на основі цієї Угоди відносно інвестицій, що маються на увазі, та доходів, що до них відносяться.

(3) Будь-які платежі, отримані у неконвертованій валюті першою Договірною Стороною на виконання набутих прав і вимог, будуть вільно доступні першій Договірній Стороні для цілей покриття будь-яких витрат, які виникають на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 11

Застосування інших Правил

Якщо положення законодавства будь-якої з Договірних Сторін або зобов'язання згідно з міжнародним правом, які існують на цей час чи будуть установлені у майбутньому між Договірними Сторонами на додаток до цієї Угоди, містять правила, або загальні, або специфічні, що надають інвестиціям інвестора іншої Договірної Сторони режим більш сприятливий, ніж той, який передбачено цією Угодою, такі правила тією мірою, якою вони сприятливіші, матимуть перевагу над цією Угодою.

Стаття 12

Територіальне розширення

Під час підписання цієї Угоди або в якийсь інший час положення цієї Угоди можуть бути поширені на такі території, за міжнародні відносини яких Уряд Сполученого Королівства є відповідальним, що може бути узгоджено між Договірними Сторонами обміном нотами.

Стаття 13

Набуття чинності

Ця Угода набере чинності з дня її підписання.

Стаття 14

Тривалість та припинення

Ця Угода залишатиметься чинною упродовж десяти років. Відтак вона продовжуватиме залишатися чинною, доки не мине дванадцять місяців з дати, на яку будь-яка з Договірних Сторін надішле іншій Договірній Стороні письмове повідомлення про її припинення. Передбачається, що стосовно інвестицій, зроблених чинною Угодою,

її положення продовжуватимуть діяти щодо таких інвестицій упродовж п'ятнадцяти років після дати припинення і без упередження щодо застосування правил загального міжнародного права.

На посвідчення чого ті, що підписались нижче, належним чином уповноважені їхніми відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Здійснено у двох примірниках у м. Лондоні 10 лютого 1993 року українською та англійською мовами, причому обидва тексти є рівно автентичними.

Міжнародне приватне право
Двосторонні міжнародні договори України, т. 2
Видавництво Port-Roual, 2000

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 06.05.2005 — 2005 р., № 16, стор. 169, стаття 890, код акту 32131/2005
-